

“मीठे बच्चे— बिहान सबै उठेर बाबालाई प्यार सँग याद गर्नु भने पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ।”

प्रश्न:— २१ जन्मको लागि मालामाल बन्ने साधन के हो?

उत्तर:— अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान गर्नु भने मालामाल बन्छौ किनकि यो एक-एक ज्ञान रत्न लाखौं रुपियाँको छ। जति जसले दान गर्छ, बाबाको यादमा रहन्छ, त्यति उसलाई खुशीको पारा चढिरहन्छ।

प्रश्न:— आफूबाट कुनै पाप कर्म नहोस्, त्यसको लागि कुन चाहिँ परहेज चाहिन्छ?

उत्तर:— अन्नको धेरै परहेज चाहिन्छ। पापात्माको अन्न भित्र जानाले त्यसको असर पर्छ। हरेकको परिस्थिति देखेर बाबाले राय दिनुहुन्छ।

ओम् शान्ति। को बसेका छौ, को आउनुभयो? जीव आत्माहरूलाई थाहा छ — हामी सबै आत्माहरू यस समय पतित छौं, खास भारत। सबैले पुकार्छन् हे पतित-पावन। यो पतित दुनियाँ हो। सबै आत्माहरू पतित दुःखी, कालो भएका छन्। पतित-पावन हुनुहुन्छ बेहदका बाबा, जसलाई ज्ञानका सागर, सर्वका सद्गति दाता भनिन्छ। बच्चाहरू बाबाको सामुन्ने बसेका छन्। बच्चाहरूलाई कोबाट परिचय मिल्यो? पतित-पावन बाबाद्वारा। जब सत्ययुग थियो, वहाँ राजा रानी तथा प्रजा सबै पावन थिए। सबै गोल्डेन एजमा थिए। तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझेका छौ— हामी जीव आत्माहरू बसेका छौं। आत्मा शरीरसँग हुँदा सुख अथवा दुःख भोग्नु पर्ने हुन्छ। आत्मा शरीरमा छैन भने शरीरलाई केही थाहा हुँदैन। आत्मा एक शरीरबाट निस्केर जान्छ अनि अर्को शरीरसँग कनेक्शन जोड्छ, त्यसपछि ऊ चैतन्य हुन्छ। शरीर जड हो। जड पनि वृद्धि हुन्छ। पहिला ५ तत्त्वहरूको पुतला बन्छ, त्यसमा अंगहरू आउँछन् अनि आत्मा त्यसमा प्रवेश गर्छ फेरि चैतन्य बन्न पुग्छ। अहिले तिमी जीव आत्माहरू बसेका छौ, तिमी सामुन्ने बाबा बस्नु भएको छ। उहाँ पनि सुप्रीम आत्मा हुनुहुन्छ र सदा पावन हुनुहुन्छ। अहिले बाबाले बच्चाहरूलाई डाइरेक्शन दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी पनि बाबा जस्तो पावन बन्नु छ। तिमी आत्माहरू अमर हौ, तिमी पहिले शान्तिधाममा थियौ। तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्मा शिवबाबाको पासमा आएका छौं, जसले यो साधारण शरीर धारण गरेको छ। परमपिता परमात्मा सिवाय अरु कोही छैन, जसले यसरी बच्चाहरूलाई बसेर डाइरेक्शन देओस्। उनीहरूले त सम्झन्छन्— परमात्मा कहिल्यै आउनुहुन्न। उहाँ नाम रूप देखि भिन्न हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी फेरि ५ हजार वर्षपछि आएर मिलेका छौं, चिनेका छौं— कसरी बाबाले हामीलाई पावन बनाउनुहुन्छ। आत्मा पतित हुनाले शरीर पनि पतित भएको छ। अब फेरि पावन बन्नु छ। हामी आत्माहरू मूलवतनमा पावन थियौं। यसरी यसरी आफू सँग कुरा गर्नु छ। विचार सागर मन्थन गर्नु छ। अहिले तिमी आत्माहरूलाई परिचय मिलेको छ। हामी आत्माहरू निर्वाणधाममा थियौं, फेरि सत्ययुगमा आउँछौं सुखको पार्ट खेल्न। तिमी हौ अलराउन्डर त्यसैले पहिला सुरुमा तिमीलाई ज्ञान मिलेको छ। थाहा छ— शिवबाबाले प्रजापिता ब्रह्माद्वारा ब्राह्मणहरूको रचना रचनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी जीव आत्माहरूलाई शूद्र वर्णबाट ब्राह्मण वर्णमा ल्याएको छु। शूद्रबाट अहिले तिमी ब्राह्मणहरू ब्रह्मा मुख वंशावली बनेका छौ। किन? वर्सा लिन। ब्रह्मा मुखवंशावली केवल संगममा नै बनिन्छ। तिमी लागि नै संगम हो। तिमी आत्माले भन्छौ— म पहिले पावन थिएँ, अहिले पतित बनेको छु फेरि पावन बन्छु। हे

पतित-पावन बाबा! हामीलाई फेरि आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस्। यसरी आफू सँग कुरा गर। अहिले आत्मालाई खुराक मिलेको छ। हामी आत्माहरू पावन थियौं, त्यतिबेला मुक्तिधाममा रहन्थ्यौं। फेरि स्वर्गमा आयौं, यति जन्म लियौं फेरि तल गिदै गयौं फेरि गोल्डेन एजमा जानु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले ५ हजार वर्ष पहिले पनि भनेको थिएँ— म एकलाई याद गर। गृहस्थ व्यवहार धन्दा आदिमा रहँदा केवल आफूलाई आत्मा सम्झ, अब हामी पावन बन्नु छ। घर जानु छ। पावन दुनियाँको मालिक बन्नु छ। अब म आइरन एजबाट गोल्डेन एजमा कसरी जाने? यो चिन्ता लागिरहोस्। बाबाले त सहज युक्ति बताउनु हुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भने तिमी पावन बन्छौ। गीतामा दुई पटक यो महावाक्य छ— मनमनाभव। हे बच्चाहरू! देह-अभिमान छोड। बाबालाई याद गर। उहाँ हुनुहुन्छ अधिकारी। तिमीलाई सबै शास्त्रको सार, सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान सम्झाउनु भएको छ। तिमीले जति मलाई याद गर्छौ, त्यति तिमी आत्मा पवित्र हुँदै जान्छ, अरू कुनै उपाय छैन। पत्थरबुद्धिलाई पारसबुद्धि बन्नु छ। गंगा-स्नानले पावन बनिँदैन। यदि बन्ने भए त यहाँ हुँदैनथ्यौं। तर आइरन एजमा सबैलाई आउनु नै छ। पहिला बिहान सबै यसै चिन्तनमा बस्नु छ। भन्छन् नि— राम सिमर प्रभात मोरे मन। आत्माले भन्छ— हे मेरो बुद्धि अब बाबालाई याद गर। बुद्धिको योग बाबासँग लगाउनु छ। अहिले जति जसले लगाउँछन्, त्यति पत्थरबाट पारसबुद्धि बन्दै जान्छन्। पारसबुद्धि बनाउनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्प आएर संगममा तिमीलाई बनाउँछु। सेकेन्डको कुरा हो नि। जस्तै डाक्टरहरूले यस्तो दबाई दिन्छन्, जसबाट घाउ भित्र नै खतम भएर जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले पनि मुखबाट केही भन्नु छैन। हात पाउबाट पनि केही गर्नु हुँदैन, केवल बुद्धिद्वारा याद गर्नु छ। कल्प पहिले पनि तिमीले याद गरेका थियौ, जसबाट विकर्म दग्ध भएका थिए। यसैगरी तिमीलाई सम्झाएको थिएँ, अहिले फेरि सम्झाइरहेको छु। अब तिमी बाबाको यादबाट पारसबुद्धि बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी पतित-पावन बाबा कल्प-कल्पको संगममा आउँछु, श्रीमत दिन। हे मेरा मीठा प्यारा बच्चाहरू, यो आत्माले सुन्छ, यी अंगहरूद्वारा। यो हो ब्रह्मा मुख, गऊमुख भन्छन् नि। गाई जनावरको कुरा होइन। यिनी गाई माता हुन् नि। यिनी गाई मुखबाट सुनाउँछु। मन्दिरहरूमा फेरि त्यो गाई मुख बनाइदिएका छन्। त्यसको मुखबाट पानी बहन्छ। त्यसलाई सम्झन्छन् गऊमुख। गंगाको जल सम्झन्छन्। अब तिमीलाई थाहा छ— यो ज्ञान बाबाले यिनीद्वारा दिनुहुन्छ। यिनी गाई माता भए नि। यिनी हुन् बडी माँ। यिनको कुनै माता छैन। साकार मम्माको पनि यी माता भए नि। तिमीहरू सबै माताहरू गाई हो। तिमी मुखबाट यो ज्ञान वर्षा हुन्छ। बाँकी पानीका नदीहरू त सबै ठाउँमा हुन्छन्। ती गंगा पतित-पावनी हुन सक्दैनन्। गंगामा पनि मन्दिर छन्, जहाँ देवताको मूर्ति हुन्छ। यी देवताहरूमा त ज्ञान छँदै छैन। ज्ञान तिमीलाई मिल्छ, जसबाट तिमी देवता बन्छौ। देवताहरूलाई ज्ञानी भनिँदैन। विष्णुलाई अलंकार दिन्छन्, वास्तवमा हो तिमी ब्राह्मणहरूको अलंकार। तिमी बच्चाहरूले यो स्वदर्शन चक्र घुमाउनु पर्छ, यसमा हिंसाको कुनै कुरा छैन। यो सबै ज्ञानका कुरा हुन्। ज्ञानको शंख बजाउनु छ र चक्रलाई याद गर्नु छ। यो हो स्वदर्शन चक्र, उनीहरूले फेरि चर्खा राखिदिएका छन्। कमल फूल समान पवित्र पनि तिमीलाई यहाँ बन्नु छ। गदा पनि ज्ञानको हो, जसबाट मायामाथि जित पाउनु छ। यी सबै हुन् तिमी अलंकार।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो हो नर्क, स्वर्ग त्यसतर्फ खडा छ। हामी संगममा छौं। एकातिर मैला पानी अर्कातिर सफा पानी हुन्छ। त्यसको संगम हुन्छ, जो गएर हेर्छन्। यो हो ज्ञान-सागर परमपिता परमात्मा र

तिमी मैला नदीहरू। बाबा बसेर आफू समान पवित्र बनाउनुहुन्छ। बाबालाई याद गरेर स्वदर्शन चक्र घुमाऊ, यसमा कृपा आदिको कुनै कुरा छैन। टिचरलाई कहिल्यै भनिन्छ र- मास्टरजी कृपा गर्नुभयो भने मैले उच्च पद पाउँछें। टिचरले भन्छन् पढ। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- म त सबैलाई एकनाश पढाउँछु। तिमीहरूले भन्दछौ- पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। तिमी यस ड्रामाको कलाकार हो, फेरि ड्रामाको आदि मध्य अन्त, रचयिता, डायरेक्टरको बारेमा थाहा छैन! तिमी त पत्थरबुद्धि हो। अहिले तिमी बच्चाहरूले बाबालाई जानेर पारसबुद्धि बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- सबैरे केवल आधा-पौने घण्टा बसेर यो विचार सागर मन्थन गर। प्वाइन्टहरू त तिमीलाई धेरै सुनाउँछु। उनीहरूले त १८ अध्याय बसेर बनाएका छन्। भक्ति मार्गमा फेरि ड्रामा अनुसार यो शास्त्र आदि हुन्छन्। अब तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नु छ। अमृतबेला उठेर आफू सँग कुरा गर्नु छ। अब हामीले बाबालाई याद गरेर पावन बन्नु छ। मालाको दाना बन्नु छ। बाबाको यादद्वारा पवित्र बन्छौं, जति पवित्र बन्छौं र बनाउँदै जान्छौं, त्यति खुशीको पारा चढ्दै जान्छ। यो अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान अरूलाई दिनु छ। धनवाहरूले दान पुण्य गर्छन् नि। तिमी हो अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दानी। एक-एक रत्न लाखौं मूल्यको छ। तिमी जति पवित्र बन्छौ- २१ जन्मको लागि मालामाल हुन्छौ। तिमी जब पारसबुद्धि थियौ, त्यतिबेला सुख शान्ति सम्पत्ति सबै थियो। अहिले पत्थरबुद्धि हुनाले सबै खतम भएको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर सबैरे उठ्ने अभ्यास गर। समय राम्रो हो। अँध्यारो रातमा मनुष्यले घोर पाप गर्छन्। अब तिमी पावन बन्नु छ। तिमी १०० प्रतिशत निर्विकारी थियौ। अहिले आत्मामा मैला परेको छ, त्यो निस्कन्छ- योग भट्टीद्वारा, योग अग्निद्वारा। यस ज्ञान र योगको शिक्षा विनाश हुँदैन। थोरै सुन्ने पनि प्रजामा आउँछन्। बाबा त भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! पूरा वर्सा लेऊ, कल्प पहिले जसरी। उही राजा, उही प्रजा आदि बन्छन्। अज्ञानकालमा पनि दान-पुण्य गरे भने राजाई घरमा गएर जन्म लिन्छन्। कुनैले कर्म अनुसार गरिबको घरमा जन्म लिन्छन्। बाबा बसेर कर्म, विकर्म, अकर्मको गति सम्झाउनु हुन्छ। सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छ किनकि माया नै हुँदैन। यो हो रावण राज्य। त्यो हो राम राज्य। अब रावण राज्यको विनाश भएर, सत्ययुगको स्थापना भइरहेको छ। बाबा त धेरै राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। कन्याहरूलाई राम्रोसँग सम्झाउनु पर्छ, बन्धन मुक्त छन्। कन्याको कमाई माता-पिताले खाँदैनन्। माता-पिताले कन्यालाई पुज्दछन्। कन्या जब विकारी बन्छन् अनि सबैको अगाडि टाउको टेक्नु पर्छ। हुन त कन्याहरू पनि देवताहरूको अगाडि टाउको टेक्छन् किनकि जन्म त पतित आमा बुवाबाट लिए नि। देवताहरू त हुन्छन् नै पावन। अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी नै देवता थियौं ८४ जन्म लिएर फेरि पतित बनेका छौं, उत्रिदै आयौं। अब हामी फेरि श्रीमत्तमा चल्नु पर्छ, फेरि कुनै पाप कर्म हुँदैन। पाप-आत्माको अन्न भित्र जाँदैन। परहेज त बताइन्छ नि, नत्र त्यसको असर पर्छ। तर कहीं-कहीं परिस्थिति देखिन्छ। कर्मको हिसाब-किताब छ, अलग बनाउन दिँदैनन्। ठीकै छ बाबालाई याद गर, लाचारी छौ भने बाबालाई याद गरेर खाऊ। बिसियौ भने तिमीहरूमाथि त्यसको असर पर्छ। बाबालाई याद गर्नु भन्ने समीप हुँदै जान्छौ। अहिले त सम्मुख बसेका छौ। बाबा डायरेक्ट सम्झाउनु हुन्छ- हे प्यारा बच्चाहरू, हे बच्चाहरू भन्दै बाबाले कुरा गरिरहनु भएको छ। त्यसैले बाबालाई याद गर्नु छ, फेरि गर नगर तिम्रो इच्छा। जसले गर्छ उसले अवश्य पाउँछ। सीधा कुरा छ।

यो त बुझेका छौ- यो हस्पिटल हो। हेल्थ, वेल्थको युनिभर्सिटी पनि हो। यसमा केवल ३ पाइला पृथ्वी चाहिन्छ। पुग्यो। बेहदका बाबाले हेर कसरी पढाउनुहुन्छ! कति निरहंकारी बाबा हुनुहुन्छ। पतित शरीर, पतित दुनियाँमा बसेर तिमी बच्चाहरू सँग कति मेहनत गरिरहनु भएको छ। प्यारा बच्चाहरू! फेरि तिमीले आफ्नो वर्सा लेऊ। म साक्षी भएर हेरिरहेको छु। कस-कसले राम्रो पुरुषार्थ गरिरहेका छन्, यसमा केवल ३ पाइला पृथ्वी चाहिन्छ। कलकत्तामा सेन्टर छ, कतिको कल्याण भइरहेको छ। जसले आपसमा मिलेर सेन्टर चलाउँछन् उनलाई पनि पद मिल्छ। क्लास गर्ने कोठा होस्, जसमा सबैले मुरली सुन्न सकून्। पुग्यो। हामी त गोल्डेन एजमा जानु छ। याद सिवाय अरू कुनै उपाय छँदै छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आफ्नो र अरूको कल्याण गर। तिमीले यो हस्पिटल खोल। तिमीलाई यहाँ धेरैको आशीर्वाद मिल्छ। मनुष्यले कलेज खोल्छन् अरूको लागि। स्वयं त पढ्दैन् तर उनलाई अर्को जन्ममा राम्रो विद्या मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- चाहे गरिब होस्, चाहे धनी होस्, तीन पाइला पृथ्वीको प्रबन्ध होस्, जसमा बसेर ज्ञान र योग सिकाउन सकियोस्, पत्थरबाट पारस बनाउन सकियोस्। भन्छन्- भाइ-बहिनी बनाउँछन्, विषको वर्सा छुटाउँछन्। फेरि दुनियाँ कसरी चल्छ? यो त तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- वहाँ यो दुनियाँ कुनै भोगबलको हुँदैन। वहाँ त योगबलबाट बच्चा पैदा हुन्छन्। अब तिमी त्यस नयाँ विश्वको मालिक बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सबै उठ्ने अभ्यास बनाउनु पर्छ। बिहान सबै उठेर विचार सागर मन्थन अवश्य गर। आधा पौने घण्टा बसेर आफूले आफैं सँग कुरा गर। बुद्धिलाई ज्ञानद्वारा भरपुर गर।
- २) धेरैको आशीर्वाद लिनको लागि ३ पाइला पृथ्वीमा कलेज वा हस्पिटल खोल। बाबा समान निरहंकारी बनेर सेवा गर्नु छ।

वरदान:- श्रेष्ठ पुरुषार्थद्वारा हर शक्ति वा गुणको अनुभव गर्ने अनुभवी मूर्त भव

सबैभन्दा ठूलो अथोरिटी अनुभवको हो। जस्तै, सोच्छौ अनि भन्छौ आत्मा शान्त स्वरूप, सुख स्वरूप हो, त्यस्तै एक-एक गुण वा शक्तिको अनुभूति गरेर त्यस अनुभवहरूमा डुब। जब शान्त स्वरूप भन्छौ, त्यस स्वरूपको स्वयंलाई र अरूलाई अनुभूति होस्। शक्तिको वर्णन गछौ तर शक्ति वा गुण समयमा अनुभवमा आओस्। अनुभवीमूर्त बन्नु नै श्रेष्ठ पुरुषार्थको निशानी हो। त्यसैले अनुभवलाई बढाऊ।

स्लोगन:- सम्पन्नताको अनुभूतिद्वारा सन्तुष्ट आत्मा बन्यौ भने अप्राप्तिको नामनिशान रहँदैन।